MIELIPIDE

Mitä seurauksia olisi siitä, jos Eurooppa ei lainkaan reagoisi Venäjän tekemiin kansainvälisen oikeuden loukkauksiin ja Ukrainan valtiollisen yhtenäisyyden horjuttamiseen? Kuka seuraavaksi? **OLLI REHN KOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Suuret marketit syövät kaupan työpaikat

Kaupan liitto ennustaa peräti 9 000 kaupan alan työpaikan häviämistä tämän ja ensi vuoden aikana. Pääsyiksi ilmoittaa se hallituksen epäonnistuneen talous- ja veropolitiikan, ja siitä johtuvan kansalaisten pitkään jatkuneen ostovoiman supistumisen.

Myös ostosten tekeminen netissä on vienyt runsaasti asiakkaita perinteisistä kauppaliikkeistä, erityisesti nuoria.

Yhdyn edellisiin, mutta keskustelussa ei ole otettu huomioon kymmeniä vuosia jatkunutta kaupan rakennemuutosta. 70-luvun alussa avatut Raketti-, Eka- ja Maximarketit Hämeenlinnassa ja Helsingissä olivat lähtölaukaus kaupan alan työpaikkojen häviämiselle.

Seuraavat vuosikymmenet olemme saaneet todistaa satojen ylisuurten peltomarkettien nousemista kaupunkien laitamille. Automarket-rakentamisen ohella alkoi edellisen laman aikoihin ja seurauksena maahamme nousta erilaisia halvan aasialaisen käyttötavaran kauppaliikkeitä.

Yhteistä tällaisille kauppaliikkeille on suuri koko ja itsepalveluperiaate. Eli kaupan neliöiden moninkertaistuessa työvoiman tarve kauppaneliötä kohden on pudonnut rajusti. Pienet kauppaliikkeet ovat hävinneet suurempien ja tuotteiltaan halvempien suurmyymälöiden tieltä.

Suomeksi sanottuna: kaupan alalta on hävinnyt valtava määrä työpaikkoja viime vuosikymmenten, ja erityisesti viimeisen vuosikymmenen aikana.

Pahin näyttää kuitenkin olevan vielä edessä, kuten Kaupan liittokin ennustaa. Ihmisten ostovoiman putoamisen lisäksi suuret keskusliikkeet automatisoivat kassojaan, tämä tulee tietämään kenkää tuhansille kaupan alan työntekijöille.

Nuortenkin kannalta huolestuttaa, kaupan kassaneidin tehtävät ovat olleet myös monille opiskelijoille hyvä tienesti.

Näin ei voi jatkua, maakuntakaavoissa tulee lopettaa suurten automarkettien suunnitteleminen.

Pienet, hyvin kokoonsa nähden ihmisiä työllistävät yksityiset erikoisliikkeet on saatava valtion ja verottajan erityissuojelun piiriin.

> Pienet, hyvin kokoonsa nähden ihmisiä työllistävät yksityiset erikoisliikkeet on saatava valtion ja verottajan erityissuojelun piiriin.«
>
> **OLLI-PEKKA TUOMI**

Haluan nähdä kuntien ja kaupunkien keskustat täynnä pieniä ja keskisuuria yksityisiä kauppaliikkeitä. Lisäksi, ihmistyövoimaa käyttävät, palvelevat kauppaliikkeet on saatava verottajan erityissuojelun kohteeksi.

Se että ihmistyövoima korvataan kauppaliikkeissäkin automaateilla ja robottiteknologialla on sangen pelottava ja yhteiskunnan verotulojen kertymisen kannalta ajatellen tuhoisa asia.

Olli-Pekka Tuomi
Ruovesi

Metsästäjien ja riistantutkimuksen yhteistyö jatkuu Luonnonvarakeskuksessa

Antti Tarkkala kommentoi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen (Rktl) ja metsästäjien välistä yhteistyötä ja luottamusta suurpetokantojen arvioinnissa (MT 30.7.). Kirjoitus antaa puutteellisen kuvan tutkimuksen roolista riistakantojen säätelyssä, ja esitettyjä väitteitä onkin syytä tarkentaa.

Rktl tuottaa tietoa suurpetokannoista ja niiden muutoksista maa- ja metsätalousministeriölle (MMM). Petovahingoista aiheutuvat korvaukset MMM maksaa omalta momentiltaan, eivätkä nämä varat ole sidoksissa tutkimuksen resursseihin.

Päätöksiä pyyntilupien määrästä tai suurpetopolitiikan tavoitteista Rktl ei tee. Vastaava hallinnon avoimuuteen ja päätöksentekijän jääviyteen liittyvä käytäntö on yleinen myös muilla yhteiskunnan alueilla.

Viranomaispäätöksen keskeisenä perusteena olevan tutkimustiedon tuottaa muu taho kuin päätöksentekijä itse tai omaa toimintaansa edistävä harrastajataho.

Suurpetohavaintojen keruun tärkeintä välinettä, Tassu-järjestelmää on viime vuosina uudistettu. Tassun tuottamaan aineistoon perustuvia ilveksen ja karhun metsästyksen verotusmalleja MMM on käyttänyt osana pyyntilupapäätöstensä perusteluita.

Molemmilla lajeilla suurpetoyhdyshenkilöverkoston tallentamat pentuehavainnot ovat tärkein osa kannanarvioinnin aineistoa. Suuresta havaintomäärästä eri pentueet tunnistetaan toisistaan lajikohtaisten kriteerien perusteella.

Kaikkien Tassuun tallennettujen pentuehavaintojen lisäksi kannanarvioinnissa hyödynnetään myös muuta tietoa esimerkiksi naaraiden elinpiirin koosta, liikkuvuudesta ja lisääntymistehokkuudesta.

MARKKU VUORIKARI

Karhun kanta-arvion laatiminen tehdään vuosittain samoilla periaatteilla, eikä siihen vaikuta muussa tutkimuksessa tehdyt ratkaisut, Eero Helle ja Vesa Ruusila kirjoittavat.

Alueelliset kanta-arviot eivät muodostu yksittäisistä havainnoista summaamalla, ja hallinnollisten alueiden rajoilla liikkuvat pentueet kirjataan vain yhdelle alueelle kuuluviksi.

Kanta-arvion laatiminen tehdään vuosittain samoilla periaatteilla, eikä siihen vaikuta muussa tutkimuksessa tehdyt ratkaisut. Tarkkalan viittaama yhteys karhupannoitusten lopettamisen ja Keski-Suomen karhukanta-arvion välillä on täysin perusteeton.

Tarkkala korostaa metsästäjien epäluottamusta Rktl:n kanta-arvioita kohtaan. Luottamuspulaa koetaan erityisesti silloin, kun paikallisten havaintojen ja alueen kanta-arvioiden koetaan poikkeavan toisistaan.

Rktl:n ja metsästäjien yhdessä tekemien suurpetolaskentojen lopputulemana on kuitenkin ollut hyvä yhteisymmärrys alueen kannan koosta. Viime vuonna perustettu Suomen Metsästäjäliiton, Suomen riistakeskuksen ja Rktl:n riistalaskentoja koordinoiva työryhmä pyrkii kehittämään tätä yhteistä tekemistä.

Viranomaistahoista koostuvan Julkisen riistakonsernin strategiassa avoin ja aktiivinen toimintatapa sidosryhmien kanssa on avainasemassa. Metsästäjien, metsästäjäjärjestöjen, hallinnon ja tutkimuksen välistä yhteistyötä tullaan jatkamaan ja kehittämään myös uudessa Luonnonvarakeskuksessa, johon Rktl yhdistyy 2015 alussa Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus MTT:n, Metsäntutkimuslaitos Metlan ja MMM:n tietopalvelukeskus Tiken tilastotuotannon kanssa.

Eero Helle
Ylijohtaja
Vesa Ruusila
Tutkimusjohtaja
Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Talous

Suomen talouden nostaminen taantumasta tuskin onnistuu ilman voimakasta panostamista uusiin biotalouden tuotteisiin
Uutta ajattelua

Läheisiä

Vihreät ovat enemmän kuin ystäviä, vielä sukuakin läheisempiä. Omivat maamme ja määräävät alueidemme käytön, jopa tuhoeläimetkin vahingoittamaan työtämme.
Ei nimimerkkiä

Kotimaista

Nyt kaikki käyttämään kotimaisia Valion tuotteita. Arlan voitot menevät Ruotsiin ja Tanskaan.
Suosi suomalaista

Samaa mieltä

Olen yleensä Soinin kanssa kaikesta eri mieltä, mutta etukorttiasiassa hän on oikeassa. Alennukset suoraan hintoihin kuten Lidl tekee.
Hintatietoinen

Pakotteita

Arla ja ruotsalaiset pääsevät tästäkin sopasta kuin koira veräjästä. **Kykypuolue**

MTK nähty räksyttämässä Venäjä-pakotteiden puolesta, joka vaikeuttaa maatalouden asemaa entisestään. Jäsenyys poikki. **Tolkku oltava**

Olisi kohtuus, että Euroopan unioniin liittymisen puolesta äänestäneet maksaisivat seuraamukset.
Ei nimimerkkiä

VIERASKOLUMNI

Venäjän voimapolitiikka, Eurooppa ja Suomi

Elokuussa 1914 valot sammuivat Euroopassa. Viikko sitten tuli kuluneeksi sata vuotta ensimmäisen maailmansodan syttymisestä. ”Yksittäinen tapahtuma”, Itävallan arkkihertua Frans Ferdinandin murha Sarajevossa, laukaisi tapahtumaketjun, jonka seurauksena tapatettiin miljoonia nuoria miehiä enimmäkseen erisorttisen nationalismin nimissä.

”Yksittäinen tapahtuma”, malesialaiskone MH17:n alas ampuminen venäläismielisten separatistien toimesta, on kärjistänyt Ukrainan kriisiä. Itä-Ukrainassa käydään kuumaa sotaa ja pakotteet laajenevat. On varauduttava pitkäänkin jännitteiseen aikaan, mutta vältettävä pahempi.

Venäjä on ollut valmis käyttämään voimapolitiikan keinoja ja ryhtynyt horjuttamaan Ukrainan valtiollista yhtenäisyyttä. Tämä ei istu kylmän sodan jälkeiseen eurooppalaiseen turvallisuusjärjestykseen, joka perustuu siihen varsinkin pienille valtioille tärkeään periaatteeseen, että voima ei ole ainoa oikeus. Suomelle on tärkeää, että Ukrainan kriisissä sekä EU että Suomi toimivat yhtenäisesti ja johdonmukaisesti.

Kukaan tolkku eurooppalainen ei olisi halunnut laajentaa Venäjään kohdistuvia taloudellisia pakotteita, koska niistä kärsii paitsi Venäjä myös Eurooppa. Valitettavasti Venäjän johto ei vain ole jättänyt EU:lle paljon valinnanvaraa. Mitä seurauksia olisi siitä, jos Eurooppa ei lainkaan reagoisi Venäjän tekemiin kansainvälisen oikeuden loukkauksiin ja Ukrainan valtiollisen yhtenäisyyden horjuttamiseen? Kuka seuraavaksi?

On syytä olla vähättelemättä pakotteiden ja vastapakotteiden vaikutuksia Suomen kansantalouteen. Varsinkin elintarviketeollisuus uhkaa joutua vakaviin vaikeuksiin. Suomen valtion ja EU:n on tässä tultava vastaan tätä ilman omaa syytään vaikeuksiin joutunutta alaa.

Suomalaisten elintarvikkeiden makuun tottuneet pietarilaiset ovat tietysti aina tervetulleita ruokaostoksille Suomeen, niin kuin epäilemättä tulevatkin. Lappeenranta ja muu Kaakkois-Suomi ottanevat tästä vaarin.

On toisaalta hyvä muistaa, että Venäjän talouskasvu lähes pysähtyi jo toista vuotta sitten. Kasvun edellyttämät uudistukset ja investoinnit ovat tekemättä. Talouspakotteet ja markkinavoimat yhdessä heikentävät edelleen maan talouden näkymiä. Varsinkin pankki- ja rahoitusjärjestelmään sekä energiasektorin teknologiainvestointeihin kohdistuvilla pakotteilla on väistämättä vaikutusta Venäjän talouteen.

Venäjän voimapolitiikka on virittänyt suomalaisten parissa keskustelua myös mahdollisesta Nato-jäsenyydestä. Tämä on ymmärrettävää, vaikka valtiojohdon linjauksissa onkin ollut viisasta välttää Suomen osalta äkkinäisiä liikkeitä nyt vallitsevassa epävakaassa tilanteessa.

Pidin kevättalvella kansallisen veteraanipäivän pääjuhlassa Mikkelissä puheen, jossa korostin sitä, että aikamme levottomassa maailmassa kaivataan jatkuvaa turvallisuuspoliittisen toimintaympäristön muutoksen arviointia ja siinä yhteydessä on luonnollista punnita, miten myös Suomen kehittyvää Nato-yhteistyötä jatkossa muovataan.

Presidentti Sauli Niinistö puolestaan käynnisti kesäkuussa Kultarannassa onnistuneesti keskustelun Suomen turvallisuudesta. Kultarannan keskustelujen olennaisin johtopäätös oli mielestäni se, että Suomen turvallisuuspolitiikasta ja puolustuksesta on tehtävä kattava kokonaisselvitys. Ajatus näyttää saaneen viime aikoina laajaa tukea.

Presidentin tarjoamasta syötöstä myös puolueiden tulee jatkaa näkemystensä kirkastamista Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. On kyse Suomen oikeudesta harkita itse oma parhaansa.

Nyt ei ole valmiiden johtopäätösten esittämisen aika, eikä myöskään hiljaisuuden komentamiseen paikka. On Suomen etu pitää yllä asiallisesti virinnyttä keskustelua. Myös siksi, että lähinaapureistamme ja kauempaakin seurataan tarkkaan Suomen sisäistä mielipiteidenvaihtoa.

OLLI REHN on Euroopan parlamentin varapuhemies

olli.rehn@europarl.europa.eu

VERKOSSA SANOTTUA

Voit kommentoida juttua osoitteessa *facebook.com/maaseuduntulevaisuus.fi* tai *maaseuduntulevaisuus.fi*

Venäjä pakottaa muuttamaan energiapolitiikkaa

Pääministeri Alexander Stubb (kok.) kuittaa mahdolliset taloudelliset vaikutukset EU:n Venäjä-pakotteista Suomelle kohtalaisen vähäiseksi. Ehkäpä pääministerillä ovat laskelmat, jotka näin osoittavat.

Valtiovarainministeri Jyrki Katainenkin totesi aikoinaan, ettei 2008 Wall Streetilta lähtenyt lama tule Suomeen. Niinpä niin.

Julkisuuteen tihkuneet tiedot EU-maiden kahdenkeskisistä sopimuksista vähintäänkin hämmentävät. Minimoivatko isot EU-maat tappionsa, sillä tietojen mukaan kahdenkeskeiset neuvottelut eivät huomioineet pieniä jäsenmaita.

Toisenlaisiakin arvioita pakotteiden vaikutuksista on. Pakotteet eivät myöskään muuta Suomen ilmastoa. Liikuttava on ja lämmitettävä edelleen.

Suomen energiakaupan tase on kahdeksan miljardia miinuksella.

Venäjän valtapolitiikka on osoittanut, kuinka tärkeää Suomen olisi satsata energian omavaraisuuteen. Emme saa rasittaa lisää kansantalouttamme näköalattomalla energiapolitiikalla. Ei Norjakaan luopune omasta kotimaisesta energiastaan, öljystä tai vesivoimasta. Mahdolliset Venäjän vastapakotteet voivat heiluttaa energiamarkkinoita rajustikin.

Kotimainen, hajautettu energiantuotanto on kansalaisten ja myös pienyrittäjien etu. Se on taloutta, jota ei voida viedä Kiinaan, mutta sen sijaan alan kehittämiä laitteita ja tekniikkaa voidaan kenties jonain päivänä viedä. Sitä paljon puhuttua cleantechia.

Globaalien markkinoiden kautta olemme maksumiehinä ja mahdollisesti osallisena kriiseissä, kuten öljykriisissä 1970-luvulla. En ymmärrä, mikä velvollisuus kansantaloudella on pönkittää pörssiyhtiöiden etua, jota monet energiamarkkinoilla toimijat ovat.

Meidän on myös uskallettava sanoa ääneen ”keisarin uudet vaatteet” eli epäoikeudenmukainen ilmastopolitiikka, jossa Suomi on maksajana.

Suojellaan ilmastoa vähentäen kasvihuonepäästöjä, se on selvää. Mutta koska ongelma on globaali, ratkaisun tulee olla samoin.

Nykyisellä menolla näivetetään pohjoismaita. Hyvin hoidettu talouspolitiikka takaa kilpailukykyisemmän Suomen ja mahdollisuuden vihreämpään kasvuun.

Turve energiantuotannossa on joutunut ylimielivihreyden uhriksi ja kotimaisia työpaikkoja on kadotettu. Perusteettomien luontoarvojen korostus on epäoikeudenmukaista äänestäjiä kohtaan. Meidän jokaisen tulee muistaa ja samalla varmistaa, että turpeen tuottajat ovat toimineen annettujen lupaehtojen mukaisesti.

Puhutaan paljon metsäperusteisesta biotaloudesta, hyvä niin. Puheiden jälkeen tarvitaan konkretiaa.

Biotalouden hankkeet tarvitsevat rahoitusta, kuten biopolttoaineiden tuotekehittely tai maatalouden biokaasuhankkeet. Keneltä on pois, kun panostamme hajautettuun energiaratkaisuun ja energiaomavaraisuuteen?

Kansantaloudellisesti tärkeä kemiallinen metsäteollisuus tarvitsee raaka-aineensa. Oikeaaikainen energiapuun korjuu tuottaisi metsiin useita kuutioita/ha/v lisäkasvua. Siitä hyötyy myös parempaa raaka-ainetta saava mekaaninen puunjalostus. Tulospalkkion kantohinnoissa ansaitsee myös metsän omistaja.

Oikea energiapolitiikka on luontoa kunnioittava kansantalouden renki. Puuta riittää tietyin edellytyksin, mutta energiapolitiikkaamme on puntaroitava kotimaan talouden kautta.

Kuitupuuta käyttävä teollisuus supistunee ja siksi meidän on saatava edes osa 45 miljoonan kuution vuotuisesta kasvujäämästä käyttöön.

Pirkko Mattila
kansanedustaja (ps.)

Lomitusko uhka kilpailukyvylle?

EU-komissio näkee suomalaisen maatalouslomitus- ja sijaisapujärjestelmän eurooppalaisen maatalouden kilpailukykyä uhkaavana tekijänä (MT 5.8.). EU-komission toimistoissa puurtavat byrokraatit pitävät suomalaisen maatilan emännän äitiys- ja vanhempainrahakautta uhkana eurooppalaisen maatalouden kilpailukyvylle.

Myös suomalaisen maatalousyrittäjän kuoleman, sairastumisen ja tapaturman johdosta annettava sijaisapu vaarantaa eurooppalaisen maatalouden kilpailukyvyn. Puhumattakaan, jos suomalainen ruoantuottaja kouluttaa tai kuntouttaa itseään, on EU-komission omnipotentin virkamiehen mielestä eurooppalaisen maatalouden kilpailuedellytykset uhattuna.

Suurin yksittäinen tekijä, joka vaarantaa eurooppalaisen ruoantuotannon kilpailukyvyn, on EU:n pöhöttynyt virkakoneisto, joka norsunluutorninsa ohuesta ilma-alasta johtuen tuottaa säädöksiä, joiden laadullista tasoa voi mitata samalla asteikolla kuin pohjoiskorealaista demokratiaa.

Toivottavasti Suomen valtion päättäjistä ja virkamiehistä löytyy selkärankaisiin kuuluvia, jotka uskaltavat nousta kahdelle jalalle ja sanoa komission esityksille ei. Ja samalta seisomalta voitte niittää muutkin maatalouden byrokratian ja simputuksen kukkaset, joista kaikista ei voi EU:ta syyttää.

Vesa Kallio
toiminnanjohtaja
MTK-Etelä-Savo

> Toivottavasti Suomen valtion päättäjistä ja virkamiehistä löytyy selkärankaisiin kuuluvia, jotka uskaltavat nousta kahdelle jalalle ja sanoa komission esityksille ei. «
>
> **VESA KALLIO**

Kikkailua kahvipaketilla

Miksi Meiran Saludo kahvipaketti on 450 g, kun muilla valmistajilla vastaava on 500 g?

Voisiko Meiran johto vastata, jos on jokin muu syy kuin ”huijausyritys”. Ja kauanko tällaisia kahvipaketteja on tehty?

Päältä päin ei erota, onko 450 g tai 500 g.

J.T.
Ii

Lukijalta-osasto

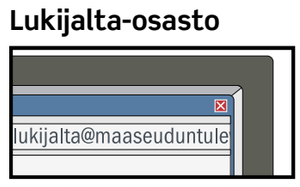

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi.*

Kotieläimet pois kaupungista

MT:n verkkolehden kuluneen viikon kommentoiduimmissa uutisissa kerrottiin Iltalehden tekevän gallupia kotieläintuotannosta ja laittoman porolaidunnuksen aiheuttavan vaikeuksia tutkimukselle Mallassa.

Kotieläintuotantokeskustelun aloitti nimimerkki Koirat metsään. Hän kieltäisi kissojen ja koirien pidon kaupungeissa, koska ne eivät kuulu sinne.

”Kuinka paljon on mietitty koko ikänsä kerrostalossa tai talutushihnan päässä elävän koiran mahdollisuuksia lajille ominaisen käyttäytymisen toteuttamiseen ja kiinnostaako se edes ketään?”

Linnea puolestaan pohti, milloin ihminen alkaa ymmärtää kissojen ja koirien arvon.

”Vieläkin eläinsuojeluyhdistykset täyttyvät kissoista, pentutehtaat kukoistavat ja koirien liikalihavuutta ei pidetä hyvinvointiongelmana. Koko ajan pauhataan tuotantoeläinten hyvinvoinnista, mutta kuka huolehtii seuraeläimistä?

Wituksman muistuttaa, että ihmiset unohtavat liian usein kotieläintuotannon ekonomisen puolen. Hän kehottaa tekemään ruokakorin hintavertailun, jossa edullisen hinnan sijaan otetaan huomioon kustannusten, kuten väljän rakentamisen tai vasikoiden nupouttamisen, vaikutus lopputuotteen hintaan.

”Kuka olisi aikuisten oikeasti valmis maksamaan! Aika moni unohtaa ne ylevät periaatteet siinä vaiheessa, kun näkee hyllyn kyljessä hintalapun.”

Eläinten puolesta kysyy Koirat metsään -nimimerkiltä ja Linnealta:” Oletteko tosiaan sitä mieltä, että koirilla ja kissoilla on huonommat olot kuin sioilla ja kanoilla? Vai voisiko kyse olla siitä, että lemmikkieläimet nähdään merkityksellisinä yksilöinä toisin kuin tuotantoeläimet.”

Laiton porolaidunnus saa Lintujen ystävän toteamaan, ettei ahneudella ole Lapissa rajoja.

”Eihän marginaaliryhmä poromiehet voi näin tehdä. Laki löytyy tällaiselle toiminnalle. Ylisuuret porolaumat ovat kalunneet Lapin luonnon muutoinkin puhtaaksi jäkälästä monelta osin, nyt sitten mennään härskisti luonnonsuojelualueelle.”

Duoda duoda puolestaan kirjoittaa: ”Lienee totta, että poro kuuluu myös luonnonpuistoon. Pitäisikö kannan olla luonnonmukainen eikä helyt kaulassa kulkevia tarhaporoja?”

Nimimerkki myös pohtii, voisiko ahmojen tai susien siirto alueelle ohjata porojen ja paliskuntien käyttäytymistä.

MAIJA ALA-SIURUA